

Bůh a Apokalypsa

Bůh ve zkratce

Povědomí se začalo vyvíjet pomocí životních forem, které ho nosily. V určitém bodě jejich společného vývoje se povědomí stalo schopným přežít tělesnou smrt své schránky a začalo hromadit do svého jádra znalosti, včetně pomocí dalších a složitějších inkarnačních procesů. Časem to vedlo k nahromadění všech znalostí, které jsou možné, ve velmi malém množství nejschopnějších povědomí, které se spolu staly nejmocnějším povědomím v existenci. Označují se jménem „Bůh“. Toto

nejschopnější povědomí se stalo schopným vyvíjet a programovat procesy, které se týkají všeho povědomí. Povědomí se stalo schopným ovládat ty procesy, z nichž se zrodilo a dále pokračovalo ve svém růstu. Tuto schopnost získalo na základě pochopení Zákonů Vesmíru a na základě jejich dodržování. Nejdůležitější Zákon Vesmíru stanovuje, že kladná energie je silnější než záporná energie a záporné energii není dovoleno zvítězit.

Dokonalé úplné povědomí, Bůh, energií svých myšlenek vytvoří vše, co si dokáže představit a co požaduje. Samouskutečnění prostřednictvím lásky se v tom bodě stává jedinou dodatečně obohacující hodnotou. Bůh nasazuje své vlastní schopnosti za účelem podpory nárůstu povědomí, které učí a vedou na příslušných hladinách znalostí zástupci, v roli duchovních průvodců. Sedm stupňů naplnění je možných. Naplněné Duše, takové, co zvládly přiměřené zkoušky na té - které hladině, se připojí ke Společenství Duší, v němž rozsah blaženosti, kterou příslušník prožívá, odráží jeho vlastní přínos k naplnění druhých prostřednictvím svých nabytých schopností. Čím je více účastníků a čím rozsáhlejší jsou jejich nabyté schopnosti, tím větší je blaženost. To popisuje princip Jednoho.

Základní funkce Jednoho se staly provozu schopnými, v chronologickém pojetí, kolem středověku. Jeho struktura je navržena tak, aby se stalo dokonalým společenstvím, jehož konečným cílem je úplné samouskutečnění Vesmíru prostřednictvím povědomí. V chronologickém pojetí se Vesmír dopracuje k tomu bodu po uplynutí 24 milion let. To znamená možnost 24 milion let utrpení pro ty povědomí, které odmítnou se učít.

S použitím moderní terminologie by se role, kterou na sebe přijal Bůh, dala označit jako „generální ředitel Vesmíru“. Nic se nestane proti jeho vůli. Chápání Boha a pochodů, které řídí, představuje nejvyšší stupeň znalosti. Technologie,

kteře nerespektují dostatečně Zákony Vesmíru, jsou ničivé a postoje, jejichž cílem je vzdorovat boží vůli, mají samo-ničivé důsledky vzhledem k povědomí.

Do roku 2012 došlo k úplnému odloučení povědomí první fáze v inkarnaci, od Boha. To znamená, že cíle, které sleduje lidská společnost, se dostaly do přímého protikladu s nejvyšším dobrem, zabezpečení kterého v prospěch všech, je úkolem Boha. Skutečnost, že se takový stupeň dosáhl, hlásí konec tomu povědomí, které zůstalo bez naplnění, z první fáze. Událost se předpověděla a někteří ji označili jako „Konec Světa“.

Apokalypsa

Apokalypsa znamená velké odhalení, pojem, který autorka chápe jako dar znalosti, na který se těšit.

No literatura a film ho téměř bez rozdílu spojují s velkým neštěstím a se zánikem velkého počtu lidí.

Atlantida, která byla místem zrodu civilizace, zmizela z povrchu Země. Ti, co přežili její zánik, šli obývat jiné světadíly, kde se dělili o své poznání ohledně odhalení, kterého se stali svědky. K zániku Atlantidy nedošlo za jediný den. Děláním chyb je povoleno, pokud zůstanou konstruktivní součástí procesu učení, což je účelem života.

K rozsáhlým lidským tragédiím může docházet, aniž by muselo dojít k zániku planety. Jen v číslech spočívá rozdíl mezi tragickými životy a katastrofou, a neomezené množství jedinců může současně vnímat okolnosti svého života jako nesnesitelné.

Každý si ztvárňuje svůj osud v procesu uplatňování vlastní volby vzhledem k příležitostem. Ve většině případů to zahrnuje mnoho životů. Duše, která nenabude co i jen základní hladinu znalostí, která by jí umožnila vstup do Jednoho, zemře, podobně jako k tomu dochází v případě tělesné smrti. Po očištění jakékoliv energie, která je pozůstatkem Duše, jejíž pokračování se nebude konat, se její pozůstatková energie rozdělí ve prospěch skupinových forem života, čímž se podpoří jejich postup ve směru k svéprávnosti jako jednotlivců. Tento proces probíhá v přípravě na následující etapu růstu.

Umožňování střetu mezi kladnou a zápornou energií je důležitou podmínkou růstu. Je to jedinou cestou jak zdokonalovat povědomí.

První Fáze

Ranní civilizace se snažily vysvětlit předpokládanou příčinu, v podobě vlastního konání, a důsledek, v podobě předpokládané odezvy ze strany vyšší moci. K zrodu lidstva přišlo vedle touhy člověka přizpůsobit se boží vůli. Vysoký stupeň spojení s Bohem bylo dosaženo v Egyptě, spolu s mimořádně vysokým stupněm

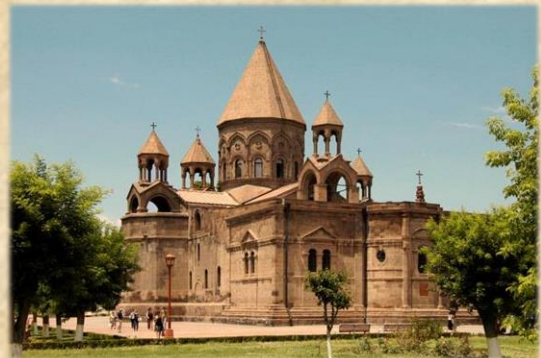
znalostí a dodnes nevysvětlenými technologickými schopnostmi.

Nakolik si první fáze lidstva sama vyšlapávala cestu, v chronologickém pojetí se muselo uskutečnit několik milionů let života, než se povědomí vyvinulo do rysů Duše člověka. „Lidstvo“ znamená více, než podobu člověka. Vyznačuje se hodnotami soucitu a společenské odpovědnosti. Komunity přijali takový přístup k příslušníkům až mnohem později poté, co se stali civilizacemi. Civilizace vznikla na základě dosažení určitého bodu technologického pokroku.

Ty povědomí z první fáze, které byly schopny nesobecké lásky, zplodily duchovní děti. Tyto novější Duše tvoří vstupující druhou generaci. Každá následující fáze posune vývoj na vyšší hladinu poznání.

Ranní formy křesťanství, které se snažily upřímně vysvětlit Kristovo učení, se dostaly nejbližší správnému popisu Boha, ale jiné doktríny obsahují prvky pravdy. Nejméně politicky revidované formy křesťanství se najdou ve Východní Evropě.

Ečmjadzinská katedrála v Arménii (vpravo) je nejstarším zachovaným křesťanským kostelem, jehož původ se traduje mezi lety 301-303. Ještě starší pozůstatky křesťanského kostela jsou zachovány v Dura-Europosu v Sýrii.

Každá kniha, která oslavuje nenávisť a pomstu je knihou Antikrista, jestliže použijeme křesťanskou terminologii.

Sestup do temna

K zlomu přišlo v bodě, kdy se touha člověka po spojení s Bohem rozpoznala jako prostředek hromadění materiálního bohatství a nástroj politické manipulace. Poté, co prokázalo svou schopnost odolávat pronásledování, světská moc se zmocnila nejčistšího poselství lásky, jak jej podal Ježíš Kristus, a překroutila ho do otrokářské doktríny postavené na neracionálních principech, kterými se falešně vysvětlily metafory. V mnoho krát přeepsaném církevním dogmatu nevědomost a strach nahradily lásku a samoodpovědnost.

Ti, co neznali Boha, prohlásili, že lidstvo nemůže pochopit Boha, že jeho skutky jsou nevysvětlitelné a že člověk se musí podřídit jeho představitelům na Zemi, jako jediné řešení. Nejen, že nevědomá církev ukončila jakékoliv propojení člověka k Bohu, ale sama se prohlásila nad Bohem ve vztahu k člověku a lidstvo vykročilo na bolestivou zpátečnickou cestu vpřed. Římská církev ji dláždila prostřednictvím pronásledování a vražd, křížových výprav proti původně přátelským a pohostinným Muslimům, a nakonec genocidami uvnitř samotného křesťanství.

Nejschopnější Duše lidstva pokračovaly v inkarnačním procesu, který se v období temna během 2000 let uskutečňoval do stále náročnějších okolností. Znalosti již přítomné v Duši se staly nosnou částí jejich bytostí, zatímco společnost jim vnucovala očekávání, které byly častěji v rozporu, než v souladu s jejich principy. Tři Duše na cestě k božství se opakovaně staly mučedníky, nejvýrazněji prostřednictvím církve, jménem - Boha, kterým se staly. 16. března 1244 byly v jediný den zavražděny na pokyn římskokatolické církve všechny tři Duše na cestě k božství, v průběhu genocidy Katarů.

Pravda uskutečnila tři návraty s odstupem 700 let mezi událostmi. Po popravě Krista v roce 33, další božská inkarnace, Dagobert II, který byl z téhož rodu jako Kristus, nakrátko zavedl pravé křesťanství ve svém království v dnešní Francii. Dagobert byl zavražděn v průběhu dvou let od začátku svého panování v roce 679 a pravda byla umlčena opět ve Francii, v části, kterou tehdy tvořila nezávislá země, jejíž jméno bylo Okcítánie, vyvražděním Katarů, na žádost římskokatolické církve. Několik popředních vůdců katarského hnutí byli pokračovateli Dagobertova rodu. Předpovídalo se, že Kataři se vrátí na konci fáze. Poznání Katarů v moderní řeči bylo zpřístupněno lidstvu při příležitosti vstupu do Duchovního Věku v roce 2006.

Rozdělení světa

Ve středověku Francie a Británie spolu soupeřily a Bůh dovolil Británii vyhrát, pro její méně kruté pronásledování těch, co zpytovali ortodoxní pravidla. Zůstatek fáze poznamenal anglosaský vliv.

Mezi událostmi byly kolonizace Ameriky a Austrálie dobrodruhy s výslednou genocidou obyvatel Ameriky, kteří se tam dostali z Atlantidy, než ji pohltil oceán. Mnohem později americké půjčky pomohly financovat rozsáhlou světovou válku za cenu Rusům 30 milionů mrtvých a studená válka mezi „vítězi“ následovala.

Královna Sibyla předpověděla velké rozdělení mezi východem a západem 900 let před Kristem. Ona a její současník král Šalomoun byli mezi dřívějšími inkarnacemi Duší na cestě k božství.

Božská Duše vidí všechny události od začátku až do konce, zatímco si ve vhodných inkarnacích vyvolá některé události. Pohled do budoucnosti se koná na základě výpočtů zohledňujících Zákony Vesmíru proti všem stávajícím možnostem. Dá se to porovnat k počítačům. Na rozdíl od člověka, Bůh má všechny stávající, jakož i všechny možné informace a jeho projekce jsou neomylné.

Různé části zeměkoule poskytují vhodné podmínky pro zkušenosti potřebné v různých bodech růstu Duše. Do východní části je inkarnována podstatná část nových Duší. Pokročilé Duše, které ještě zůstávají na Zemi, měly životy ve většině, ne-li ve všech částech světa. Takoví lidé se snadno cítí doma v kterékoli části zeměkoule a budou mít pochopení pro všechny etnické skupiny, přičemž uznají platný důvod existence každé. Duše z první generace budou vyřazeny z inkarnačního procesu do roku 2040.

Uzávěr

První fáze lidstva trvala 2600 let. Zatím, co se hodnoty, které učinily civilizaci lidskou, nadále prohlašují v jejich jméně, ve skutečnosti se uplatňují do svého opaku. Odcizení lidstva od své vlastní podstaty ztížilo naplnění těm Duším, které se snažily ho dosáhnout, a současně vyvolalo nejvyšší stupeň schopností v těch, co zvládly zkoušky. Stalo se tak za cenu selhání převážné většiny. Daleké většiny inkarnací se učení o posmrtném životě netýká.

Zákony Vesmíru jsou neměnitelné. Jsou nad Bohem. Nová fáze lidstva, která začala v roce 2013, se bude muset naučit sladovat možnosti oproti zdrojům tak, aby její snažení nebylo ničivé vzhledem k životnímu prostoru a na povědomí.

Zdraví povědomí se udržuje neustálým hledáním nových znalostí a přidržením se Pravdy, nebo toho, co člověk věří, že je pravdou, a to i tehdy, když je zkoušen. Vyšší hladinu naplnění nelze dosáhnout bez zřeknutí se svého Ega. Jen tři Duše se vzdaly svého Ega úplně a staly se Bohem.

Jen jedno nejvyšší dobro existuje.

Každý měl stejné možnosti.

Nikdo nezůstane dlužit nikomu nic.

„Dobří“ se obětují tím, že se podejmou na nejbolestivější úkoly s cílem vlastního pokroku, aby se stali hodnými vést druhých. „Zlí“ obětují své vlastní životy v jejich prospěch.

Chamtivost a zlo vůči druhým končí ve vlastní bolesti a zániku.

Rozsah utrpení závisí na tom, o jakou hladinu naplnění se Duše snaží. Duše, která se snaží o šestou hladinu, je trestána 100 krát objemem utrpení, kterým by zaplatila Duše na první hladině za učinění téže chyby.

Nekonečný stav utrpení je největším trestem za nejtěžší přestupek.

Duše nové generace představují od roku 2013 více než polovinu inkarnací.

Duše, kterým se dostalo více, než potřebovaly, budou podrobeny právě těm stavům, kterými by byly chtěly snížit počet chudých a těch v nouzi.

Corascendea, „God and the Apokalypse“, 8. června 2014, Dhaxem.com

Tento text je překlad.

Testament Katarů

www.dhaxem.com
INTERNATIONAL